

தமிழ் இலக்கணங்களில் அடைகள் Parts of Speech in Tamil Grammars

முனைவர் பிரேம் குமார். ரா, உதவிப்பேராசிரியர், மொழித்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை
மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் – 641 006

Dr Prem Kumar R, Assistant Professor, Department of Languages, Sri Ramakrishna College of
Arts and Science, Coimbatore – 641 006

DOI : 10.5281/zenodo.7567910

Abstract

A Complete sentence can consist of several components. Not all sentences have all the sentence components. However, some of these elements are essential. The Constituents of the sentence are subject. verb and object. It is not an exaggeration to mention that 'Adai' is the most important element that has been transformed and used without becoming obsolete. Because in traditional grammars, plurals are represented by adjectives. Overtime, adjectives were not limited to the words Sala, Uru, Tava, Nani, Koor, Kazhi and accepted the name Adai, when raising the noun it is given as an Adjective and when raising the verb it is given as a Adverb. Conventional grammars did not establish the category of adverb. Instead, they are presented as Vinaiyechangal and Idaisorkal. Thus, this paper aims to explain what is scattered as Vinaiyecham, Idaisol and Urisol together with the type of 'Adai'.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

ஒரு முழுமை பெற்ற வாக்கியம் பல கூறுகளைக் கொண்டு அமையலாம். எல்லா வாக்கியங்களிலும் வாக்கியத்திற்குரிய எல்லாக்கூறுகளும் இருப்பதில்லை. எனினும் இவற்றில் சில கூறுகள் இன்றியமையாதவை. வாக்கியத்தின் உட்கூறுகளாக எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள், அடை, இணைப்புச்சொல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இதனுள் 'அடை' காலத்திற்கேற்ப உருமாற்றம் பெற்று வழக்கொழியாமல் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற மிக முக்கியமான கூறு என்று குறிப்பிடுவது மிகையாகாது. ஏனெனில், மரபிலக்கணங்களில் மிகுதிப் பொருளை உணர்த்தும் சொற்கள் உரிச்சொல் என்ற சொல்லடைவால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. காலப்போக்கில் உரிச்சொற்கள் சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி என்ற சொற்களில் மட்டுமே நின்றுவிடாமல் அடை என்ற பெயரை ஏற்று பெயரை உயர்த்தும்போது பெயரை என்றும், வினையை உயர்த்தும்போது வினையடை என்றும் வழங்கப்படுகிறது. மரபிலக்கணங்களில் வினையடை என்ற வகைமை ஏற்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக வினையெச்சங்களாகவும், இடைச்சொற்களாகவுமே அவை வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வாறு வினையெச்சம், இடைச்சொல், உரிச்சொல்லாக சிதறியவற்றை ஒருங்கே அடை என்ற வகைமையால் விளக்கும் விதமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

Keywords

தமிழ் இலக்கணம், அடை, பெயரடை, பெயரச்சம், வினையடை, வினையெச்சம், இடைச்சொல், உரிச்சொல்.

முன்னுரை

உலக மொழிகளுள் மிகத் தொன்மையான மொழி தமிழ் மொழி என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் செழுமையான இலக்கியங்களும் இலக்கணங்களுமாகும். மரபு இலக்கணங்கள் மற்றும் தற்கால மொழிநிலைக்கேற்ற இலக்கணங்கள் மற்ற மொழி இலக்கணங்களைக் காட்டிலும் தமிழ் மொழியில் தனித்துவமாக விளங்குகிறது. அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் மொழியை செம்மைப்படுத்திய இலக்கணக் கூறுகளாகும். அத்தகைய இலக்கணக் கூறுகளுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று அடைகள். இக்கட்டுரையில் அடைகளின் வகைகள் மற்றும் சிறப்பியல்புகளைப் பற்றி; காணலாம்.

பெயரடை

“ஒரு பெயர்ச்சொல்லைத் தழுவி நின்று அப்பெயர்ச்சொல் காட்டும் பொருளின் பண்பினைச் சுட்டுவது பெயரடை எனப்படும்”. (ச.அகத்தியலிங்கம், தமிழ் மொழி அமைப்பியல், ப.155) அதாவது, பெயர்ச்சொற்களைச் சிறப்பிக்கின்ற சொற்களைப் பெயரடைகள் எனலாம்.

எ.கா. நல்ல பையன், குளிர்ந்த தண்ணீர், அழகான குழந்தை, நன்றி இல்லாத பையன் ஆகியவற்றில் வரும் நல்ல, குளிர்ந்த, அழகான, நன்றி இல்லாத ஆகியவை பெயரடைகளாகும். இவையனைத்தும் அவை தழுவிவரும் பெயர்களின் பண்புகளை அல்லது குணத்தைக் காட்டுகின்றன. தலைமைப் பெயர்களின், பொருட்களின் பண்பைக் காட்டும் நிலையில் அவை பெயரடையாக உள்ளன. பெயருக்கு அடையாக வருவது பெயரடை ஆகும்.

மேற்குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டுக்களை மிக நல்ல பையன், மிகமிகக் குளிர்ந்த நீர், மிக அழகான குழந்தை, மிகவும் நன்றி இல்லாத பையன் என அடைப்பொருளின் அளவு காட்டும் மிகைப்பாணை (Intensifier) இணைத்துக் கூறலாம். பெயரடைகள் நிரம்ப, மிக போன்ற மிகைப்பாணையும் அதேபோன்று கொஞ்சம், சிறிது போன்ற குறைப்பாணையும் குறிப்பிடுவதற்கு ஏற்றவையாகும்.

பெயரடையின் பல்வேறு பண்புகள்

- பெயரடைகள் பெயரை தழுவிவரும். பெயர்களின் பண்புகளைச் சுட்டி வரும் (நல்ல பையன்)
- மிக, நன்கு, லேசா, கொஞ்சம், சிறிது போன்ற மிகைப்பாணைகளை அல்லது வல்லடைகளை ஏற்றுவரும். (மிக நல்லவன், கொஞ்சம் ஃ சிறிது நல்லவன்) ஒப்புமை காட்டி வரும் பண்பினைக் கொண்டது. (என்னை விட அழகான பையன், என்னை விட மோசமான பையன், என்னைப் போல அழகான பையன்). பெயரடைகள் எப்படிப்பட்ட என்ற வினாவிற்கு விடையாக வரும். (அவன் நல்ல பையன்)
- எவ்வளவு என்ற பதில் சொற்களுடன் பொருந்தி வரும் (அவள் எவ்வளவு அழகான பெண்)

பெயரடைகள் பொருத்தமான திணை பால் இட விசுவகளை ஏற்றுப் பயனிலையாக வரும். (நல்ல பையன், பையன் நல்லவன்) இன்னும் வெளிப்படையாகச் சொன்னால் பயனிலையாக வருவதில் இருந்துதான் பெயரடைகள் உருவாக்கம் பெறுகின்றன. பையன் எளியவன் என்பதிலிருந்து தான் எளிய பையன் போன்றவை உருவாக்கம் பெறுகின்றன.

பெயரடைகளின் பின்னால் எந்தவிதமான ஒட்டுக்களையும் சேர்க்க முடியாது. சான்றாக, அழகிய வீடு என்பதில் காணப்படும் அழகிய என்பதன் பின்னால் பெயர்களுடன் வரும் உம், ஏ, தான், ஆ போன்ற இடைச்சொற்களையோ வினாக்களையோ சேர்க்க முடியாது. ஏதாவது சேர்க்க விரும்பினால் இறுதியில் வரும் பெயருடன் தான் அதை இணைக்க முடியும்.

எ.கா. அவன் நல்ல மாணவன் தான், நல்ல மாணவனா? என்று இறுதியில் தான் சேர்க்க முடியும்.

பெயரடைகளின் வகைப்பாடு

பெயரடைகளின் ஆக்கத்தை வைத்து இவற்றைத் தனிப்பெயரடை என்றும் ஆக்கப் பெயரடை அல்லது கூட்டுப் பெயரடை என்றும் இரண்டு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

தனிப்பெயரடை

தனிப்பெயரடை என்பது தனியாக உள்ள சொற்கள் பெயரடையாக வந்து பெயர்களின் பண்பைக் காட்டுவனவாகும்.

எ.கா. பெரிய பையன், பெரும் பலன், பேராசை போன்றவை.

இவற்றில் உள்ள பெரிய, பெரும், பேர் ஆகியவை ஒரு சொல் அடையாக உள்ளதால் இவை தனிப்பெயரடை எனப்படுகின்றன. இவற்றை மரபு இலக்கணிகள் குறிப்புப் பெயரெச்சம் என வழங்குகின்றனர். நல்ல, தீய, பெரிய, சிறிய, கொடிய, எளிய போன்ற பெயரடைகள் எல்லாம் இத்தகையவைகளே. நல், தீ, பெரி, சிறி போன்றவற்றைப் பெயரடை அல்லது குறிப்பு (வினை) அடிகளாகக் கருதலாம்.

ஆக்கப்பெயரடை அல்லது கூட்டுப் பெயரடை

ஆக்கப்பெயரடைகள் இன்னொரு சொல்லிலிருந்து, குறிப்பாகப் பண்புப்பெயர்களுடன் ஒட்டுக்கள் அல்லது பெயரடை விசுவிகள் இணைந்து ஆக்கம் பெறுவன.

எ.கா. அழகான பையன், வேகமான குதிரை போன்றவை கூட்டுப் பெயரடையாகும்.

ஆக்கப்பெயரடை அமைப்பு

பெயரடைகள் பொதுவாகத் தனிப்பெயரடையில் (சிறு, சிறிய) பெயரடை அடி + (பெயரடை விசுவி) என்ற அமைப்பைக் கொண்டது. (நல் + அ > நல்ல) சில பெயர்கள் ஆன என்பதை எடுத்தும் இன்னும் சில, உள்ள, இல்லாத என்பவற்றை எடுத்தும் வரும்.

எ.கா. வேகமான குதிரை, அன்புள்ள பையன், கவனம் இல்லாத பையன்.

வினைப் பெயரடைகள்

பெயரடைகள் பண்புப் பெயர்களிலிருந்தும் பெயரடை அடிகளிலிருந்தும் உருவாவது போன்று வினையடிகளிலிருந்தும் உருவாக்கம் பெறுகின்றன.

எ.கா. படித்த பையன், இருண்ட வீடு போன்றவை வினைகளிலிருந்து உருவாக்கம் பெறுகின்றன. இவை வினையடி + கால இடைநிலை + பெயரடை என்ற அமைப்பைக் கொண்டு வரும். இங்குக் கால இடைநிலை காலம் காட்டுவதில்லை. சான்றாக, பழுத்த பழம், நீண்ட கயிறு, உயர்ந்த உள்ளம், விரிந்த மார்பு, சிறந்த வாழ்க்கை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

எதிர் (மறை) அடைகள்

பண்புச்சொற்களின் அடிப்படையில் உருவாகும் பெயரடைகள் எதிர்ச்சொல்லை அடிப்படையாக வைத்தே எதிர்ப் பெயரடைகள் தோன்றுகின்றன.

எ.கா. நல்ல பழம், கெட்ட பழம், பெரிய பையன், சின்ன பையன் போன்றவை.

இந்நிலை வினையடிப்படையாக உருவாகும் பெயரடைகளில் காணப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக உயர்ந்த, தாழ்ந்த, அகன்ற, குறுகிய போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சிறந்த எதிர்ச்சொற்கள் இல்லாத வினைகளில் எதிர்மறையே எதிர்ச்சொற்களாகப் பயன்படுகின்றன. சான்றாக, படித்த பையன், படிக்காத பையன், பழுத்த பழம், பழுக்காத பழம் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

பெயரடையும் பெயரெச்சமும்

“பெயர்ச்சொற்களைச் சிறப்பிக்கின்ற சொற்களைப் பெயரடைகள் என்கிறோம். இவற்றைப் பெயரெச்சம் என்று அழைக்காததற்குக் காரணம் உண்டு. தமிழிலக்கண நூலார் பெயரெச்சம் என்று குறிப்பிடுபவை பெயரடைகளில் ஒரு வகையே ஆகும். பெயரெச்சம் என்பது ஒரு பெயரைக் கொண்டு முடிகிற சொல். அப்பெயர் ஆறு வகைகளில் ஏதாவது ஒன்றாக இருக்கலாம்”. (கு.பரமசிவம், இக்காலத் தமிழ் மரபு, ப.181) பெயரெச்சம் காலம் காட்டும். அது தொழிலையும் உணர்த்தும் என்னும் கருத்தில் நன்னூலார்,

“செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டிற்

காலமுஞ் செயலும் தோற்றிப் பாலொடு

செய்வ தாதி யறுபொருட் பெயரும்

எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே” (நன்.(காண்), சொல். நூ.எ.340) என்ற நூற்பாவைத் தந்துள்ளார். அவர் கருத்துப்படி, தெரிநிலை வினைகளிலிருந்து பிறந்தவற்றையே பெயரெச்சம் என்று அழைப்பதாகத் தெரிகிறது. உரையாசிரியர்கள் குறிப்புவினைப் பகுதிகளிலிருந்து பிறந்தவற்றையும், எதிர்மறை வினைகளிலிருந்து பிறந்தவற்றையும் பெயரெச்சங்கள் என்றே அழைப்பார்கள். இவையெல்லாம் ஒரே வகை என்று வைத்துக் கொண்டாலும் இவை மட்டும் பெயரடைகள் என்று சொல்லிவிட முடியாது.

இக்காலத் தமிழில் ஒரு, இரு, இரண்டாம், மூன்றாம் என்பவை போல எண்ணுப் பெயரடைகள் (Numeral adjectives) உள்ளன. பெயர்ச்சொற்களோடு –ஆன என்னும் பெயரடை விசுவயைச் சேர்ப்பதன் மூலம் தோன்றுகின்ற அழகான, மோசமான முதலிய பெயரடைகள் உண்டு. செய்த, செய்கிற, செய்யும் என்பன போன்ற தெரிநிலைப் பெயரெச்சங்களும், நல்ல, பெரிய என்பன போன்ற குறிப்புப் பெயரெச்சங்களும், செய்யாத, செய்யமாட்டாத என்பன போன்ற

எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்களும் உண்டு. ஆகவே, பெயர்ச்சொற்களைச் சிறப்பிக்கின்ற வகையில் வரும் எல்லாச் சொற்களையும் பெயரடைகள் எனலாம்.

தமிழ்ப் பெயரடைகளும் பிறமொழிப் பெயரடைகளும்

தமிழில் பெயரடை பெயர்ச்சொல்லுக்கு முன்னேயே வரும். தமிழில் பெயரடை ஐம்பாலுக்கும் பொது. சான்றாக, நல்ல என்னும் பெயரடை தன்வடிவில் மாறாமல் மனிதன், பெண், ஆட்கள், மாடு, பன்றிகள் ஆகிய ஐம்பாற் சொற்களையும் சிறப்பிக்கலாம். ஆனால், “ஃபிரெஞ்சு போன்ற வேறு சில மொழிகளில் பெயரடையும் பெயர்ச்சொல்லைப் போன்றே திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்தும் விசுவயைப் பெறுகிறது. அதாவது, பெயர்ச்சொல்லின் திணை முதலியவற்றுக்குத் தகுந்தபடி பெயரடையின் வடிவம் மாறுகிறது.

எ.கா. le petit garçon – சின்னப் பையன்

le petits garçons – சின்னப் பையன்கள்

la petite fille – சின்னப் பெண்

les patites filles – சின்னப் பெண்கள்” (கு.பரமசிவம், இக்காலத்

தமிழ் மரபு, ப.182) என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

தமிழில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயரடைகளை –உம் உருபு சேர்த்து இணைக்க முடியாது.

எ.கா. நல்ல, சுவையான சாப்பாடு

நல்லவும் சுவையானவும் சாப்பாடு (இவ்வாறு எழுதுதல் தவறு)

ஆங்கிலம் போன்ற வேறு சில மொழிகளில் பெயரடைகளை இணைக்கலாம்.

எ.கா. A Good and Delicious meal

தமிழ்ப் பெயரடைகளின் தொடரணியற் சிறப்புகள்

தமிழ் வாக்கியத்தில் எந்த ஓர் உறுப்போடும் -ஆ என்னும் வினாவுருபைச் சேர்க்க முடியும். ஆனால் பெயரடைகள் இவ்வுருபை ஏற்பதில்லை.

எ.கா. மாதவி நேற்றைக்கு அற்புதமாக ஆடினாள்

இவ்வாக்கியத்தில் உள்ள நான்கு உறுப்புக்களில் ஒவ்வொன்றோடும் -ஆ உருபைச் சேர்க்கலாம்.

மாதவியா நேற்றைக்கு அற்புதமாக ஆடினாள்?, மாதவி நேற்றைக்கா அற்புதமாக ஆடினாள்?,

மாதவி நேற்றைக்கு அற்புதமாகவா ஆடினாள்?, மாதவி நேற்றைக்கு அற்புதமாக ஆடினாளா?

என்றவாறு சேர்க்கலாம். ஆனால், நேற்றைக்கு அற்புதமாக ஆடிய மாதவி கேட்டாள் என்பதில்

எழுவாயோடும், வினைமுற்றோடும் -ஆ உருபைச் சேர்க்கலாம். ஆனால், பெயரெச்சத் தொடரில்

எந்த ஒரு கூறோடும் சேர்க்க முடியாது.

தமிழ் வாக்கியத்தில் எந்த உறுப்போடும் அழுத்தப் பொருளை உணர்த்தும் தான் என்பதைச் சேர்க்க முடியும்.

எ.கா. ராதைதான் கண்ணனை உயிருக்குயிராய் நேசித்தாள், ராதை கண்ணனைத்தான் உயிருக்குயிராய் நேசித்தாள். இவ்வாறு மற்ற சொற்களுடன் தான் என்பதைச் சேர்க்கலாம்.

ஆனால், பெயரெச்சத் தொடரில் எந்த ஒரு கூறோடும் தான் சேர்க்க முடியாது.

பிரிநிலை அடையும் பிரிநிலை அல்லாப் பெயரடையும்

‘பெரிய அமெரிக்கா நாடு’ சிறிய நாடுகளுடன் ஒத்துப் போகவேண்டும் போன்ற வாக்கியங்களில் காணப்படும் பெரிய என்ற அடை பிரிநிலை இல்லாப் பெயரடையாகும். ஆனால், சிறிய நாடு என்பதில் வரும் சிறிய என்பது பிரிநிலை அடையாகும்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பெயரடைகள்

ஒரு தொடரில் வெவ்வேறு பண்புகளைக் குறிக்கும் பெயரடைகள் அடுக்கி வரும்.

எ.கா. பெரிய வேகமான குதிரை, நல்ல அழகான வீடு போன்று பெயரடைகள் வரும். அடையடுத்து வரும் பெயர்களின் பண்பைக் குறிக்கும் அடைகள் பெயர்களுடன் நெருங்கி வருகின்றன.

எ.கா. பழம்பெரும் கலாச்சாரம், முதுபெரும் புலவர் போன்றவை.

“பெயரடைகளின் பின்னால் எந்தவிதமான ஒட்டுக்களையும் சேர்க்க முடியாத நிலையில் இவை –உம் என்ற இணைப்புருபை எடுப்பதில்லை. எனவேதான் சிறந்த வேகமான குதிரை, சுத்தமான அழகிய வீடு போன்று எவ்வித இணைப்பு உருபும் இல்லாமல் இணைந்து நிற்கின்றன. ஆங்கிலம் போன்ற மொழிகளில் ‘He is a good and nice boy’ என ‘and’ போட்டுக் கூறுதலைக் காணமுடிகிறது. ஆனால் தமிழ் மொழியில் அடைகள் எந்தவிதமான இணைப்பு ஒட்டையும் எடுத்து வருவதில்லை” (தமிழ் மொழி அமைப்பியல், ப.161) என ச.அகத்தியலிங்கம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வினையடை

பண்டைய தமிழ் இலக்கணங்கள் வினையடை என்ற இலக்கணக்கூறினை வகுக்கவில்லை. இவற்றைப் பொதுவாக வினையெச்சங்களாகவும், இடைச்சொற்களாகவுமே கருதினர். “தெய்வச்சிலையார் ‘இனி’ என்பதை வினையெச்சம் என்றே கூறியுள்ளார். தமிழ் இலக்கணிகளில் சிலர் வினையடை என்பதில் வினையெச்சங்களை எல்லாம் அடக்குவார்கள். இன்னும் சிலரோ வேற்றுமைகளையும் இதில் அடக்குவர்” (ச.அகத்தியலிங்கம், தமிழ் மொழி அமைப்பியல், ப.222) என்பார்.

வினையடைகளுக்கெனச் சில பண்புகள் உள்ளன. கண்ணன் வந்து பார்த்தான் போன்றவை வந்தான், பார்த்தான் என இணைப்பு நிலையில் வருவன. எனவே இவற்றை வினையடையாகக் கொள்வது கடினம். ஆனால், அவன் விரைந்து வந்தான், கூர்ந்து பார்த்தான் போன்றவற்றில் வரும் வினையெச்சங்கள் வினையைச் சிறப்பித்து வருவன. இவற்றைத் தற்காலத் தமிழில் அவன் விரைவாக வந்தான், கூர்மையாகப் பார்த்தான் என்று கூறலாம்.

நன்கு செய்தான், கூர்ந்து பார்த்தான் போன்றவற்றை வெறும் குறிப்பு வினையெச்சம் என்றும் தெரிநிலை வினையெச்சம் என்றும் கூறுவதைக் காட்டிலும் அவை தரும் பொருளை அடிப்படையாக வைத்தும் அவை கொண்டு முடியும் இலக்கணப் பொருளை அடிப்படையாக வைத்தும் நன்றாகச் செய்தான், கூர்மையாகப் பார்த்தான் என இன்றைய தமிழில் காணப்படும் புதிய ஆக்கங்களுடன் இவற்றை வினையடை எனப் புதிய ஓர் இலக்கணக் கூறாக இனம் காண்பதும் தற்காலத் தமிழ் மொழியின் அமைப்பைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

வினையடை வகை

“வினையடைகளை அவற்றின் அமைப்பு அடிப்படையில் தனி வினையடை, கூட்டு வினையடை அல்லது ஆக்க வினையடை என இரண்டாக வகுப்பர்”. (எம்.ஏ.நுஃமான், அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், ப.164)

தனி வினையடை

நேற்று, இன்று, நாளை, இனி, இனிமேல், மெல்ல, மீண்டும், இன்னும், மறுபடியும், அடிக்கடி, சுடச்சுட போன்றவற்றைத் தனிவினையடை எனலாம். இவற்றுள் நேற்று, இன்று, நாளை, இனி போன்றவை பகாப்பதங்கள். இனிமேல், மெல்ல, மீண்டும், அடிக்கடி, சுடச்சுட முதலியவை பகுப்பதங்கள். இனி + மேல், மெல் + அ, மீள் + ட் + உம், அடி + க்கு + அடி, சுட + சுட என இவற்றைப் பிரித்து பார்க்கலாம். எனவே, இவை தனிச்சொற்கள் போலவே இயங்குகின்றன. இவை எல்லாவற்றையும் பிரித்து ஒவ்வொரு கூறுக்கும் பகுதி விசுவாசம் இலக்கண அடிப்படையில் பொருள் விளக்கம் கூறமுடியாது. மீண்டும் என்பவற்றில் மீள் என்பது வினையடி, ட் என்பது இறந்தகால இடைநிலை, உம் என்பது விசுவாசம் என விளக்க முடியாது. மீண்டும் என்பது முற்றிலும் புதிய பொருளில் மறுபடியும், திரும்பவும் என வழங்குகின்றது. எனவே இவற்றைத் தனி வினையடைகள் எனலாம்.

கூட்டு வினையடை

பெயர்ச்சொற்களுடன் -ஆக, -ஆய் போன்ற வினையடை விசுவாசம் இணைத்து ஆக்கப்படும் வினையடைகள் கூட்டு வினையடை அல்லது ஆக்க வினையடை எனப்படும்.

எ.கா. வேகமாக, புதுமையாக, மெதுவாக, இளமையாக, இனிமையாக, சுவையாக

ஆக என்பதை ஆகு என்னும் வினையின் செய்ய என்னும் எச்ச வடிவமாகவும், ஆய் என்பதை அதன் செய்து என்னும் எச்ச வடிவமாகவும் கொள்ளலாம். வினையடைகளை ஆக்குவதற்குப் பயன்படும்போது அவை வினையெச்சம் என்னும் தன்மையை இழந்து வினையடை விசுவாசமே செயற்படுகின்றன. அடுக்குச் சொற்களும் -ஆக என்னும் விசுவாசம் வினையடையாகப் பயன்படுகின்றன.

எ.கா. பளபளப்பாக, மினுமினுப்பான, வழுவழுப்பாக, அடுக்கடுக்காக போன்றவை.

தனித்து அல்லது அடுக்கிவரும் ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களை அடுத்து -என்று என்னும் இடைச்சொல் வினையடை விசுவாசம் பயன்படுகிறது.

எ.கா. திடீரென்று, படக்கொன்று, உம்மென்று

திடீர்திடீரென்று, மடமடவென்று, திடுதிடுவென்று, கடகடவென்று, படபடவென்று என்று என்பதற்குப் பதிலாக என என்பதும் இச்சொற்களோடு வந்து அவற்றை வினையடை ஆக்குகின்றது. சான்றாக திடீரென, படபடவென போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

வினையடைகளை அவற்றின் பொருள் அடிப்படையில் பல வகைகளாகப் பாகுபடுத்தலாம். அவை பின்வருமாறு,

1.காலம் உணர்த்தும் வினையடைகள், 2.இடம் உணர்த்தும் வினையடைகள், 3.முறை உணர்த்தும் வினையடைகள், 4.காலத்தொடர்ச்சி உணர்த்தும் வினையடைகள், 5.அளவு உணர்த்தும் வினையடைகள் போன்றவையாகும்.

காலம் உணர்த்தும் வினையடைகள்

ஒரு வினைச்சொல்லைத் தழுவி நின்று வினை எப்பொழுது நிகழ்ந்தது என்பதை உணர்த்தப் பயன்படும் வினையடைகள் காலம் உணர்த்தும் வினையடைகள் அல்லது நேர வினையடைகள் எனப்படும்.

எ.கா. நேற்று, இன்று, நாளை, மாலையில், காலையில், அன்று, முன்பு, பின்பு, பின்னர், உடனே, இப்பொழுது, அப்பொழுது, இனி, இனிமேல், ஏற்கெனவே என்பன போன்று வரும்.

நான் நேற்று வந்தேன், கண்ணன் அடிக்கடி வந்தான், தம்பி இப்பொழுதுதான் போனான், அவர் பிறகு வருவார், குமரன் இனிமேல் வரமாட்டார் போன்ற வாக்கியங்களில் நேற்று போன்றவை செயல் நடைபெறும் குறிப்பிட்ட நேரம் போன்றவற்றைக் காட்டுவதால் இவை கால வினையடை எனப்படும்.

இடம் உணர்த்தும் வினையடைகள்

ஒரு வினைச்சொல்லைத் தழுவி நின்று அவ்வினை எங்கு நிகழ்ந்தது என்பதை உணர்த்தப் பயன்படும் வினையடைகள் இடம் உணர்த்தும் வினையடைகள் எனப்படும்.

எ.கா. அங்கே, இங்கே, மேலே, கீழே, முன்னால், பின்னால், உள்ளே, வெளியே, எதிரே என்பன போன்று வரும்.

அவர்கள் எல்லோரும் அங்கே போனார்கள், அவன் கீழே நிற்கின்றான், நீங்கள் இங்கே வர வேண்டாம், ஏன் வெளியே நிற்கிறீர்கள்; உள்ளே வாருங்கள் என்பன போன்று அமைந்து வருவதால் இவை இடம் உணர்த்தும் வினையடைகள் என வழங்கப்படுகின்றன.

முறை உணர்த்தும் வினையடைகள்

வினை எவ்வாறு நிகழ்ந்தது என்பதை உணர்த்தப் பயன்படும் வினையடைகள் முறை உணர்த்தும் வினையடைகள் எனப்படுகின்றன.

எ.கா. வேகமாக, மெதுவாக, இதமாக, இனிமையாக, பரபரப்பாக, இலகுவாக, விரைவாக, நிதானமாக, நேர்மையாக, படிப்படியாக, அழகாக என்பன போன்று அமையும்.

கண்ணன் அப்பணியை அழகாகச் செய்தான், நான் வேகமான ஓடினேன், அவர் நிதானமாகப் பேசினார், அவள் இனிமையாகப் பாடினாள் என்றவாறு அமைந்து வரும்.

மேலும் பெரும்பாலான முறை உணர்த்தும் வினையடைகள் மிக, மிகவும், ஆகவும், மிகமிக முதலிய மிகைச்சொற்களைப் பெற்று வரும்.

அவள் மிகமிக இனிமையாகப் பாடினாள், நான் மிகவும் வேகமாக நடந்தேன், அவர் மிக நிதானமாகப் பேசினார் என்பன போன்று அமைந்து வரும்.

காலத் தொடர்ச்சி உணர்த்தும் வினையடைகள்

அடிக்கடி, தினமும், எப்போதும், எப்போதாவது, இருந்திருந்து, இருந்தாற்போலிருந்து, திடீர்திடீரென, நாள்தோறும் போன்ற வினையடைகள் வினை நிகழும் காலத் தொடர்ச்சியை உணர்த்துகின்றன.

எ.கா. அவர் அடிக்கடி வருகிறார்

கண்ணன் நாள்தோறும் வழிபாடு செய்வான்

காவல்துறையினர் திடீர்திடீரெனச் சோதிக்கிறார்கள்

அளவு உணர்த்தும் வினையடைகள்

வினை எந்த அளவில் நிகழ்கிறது என்பதை உணர்த்தும் வினையடைகள் அளவு உணர்த்தும் வினையடைகள் என வழங்கப்படுகிறது.

எ.கா. ஏராளமான, நிறைய, குறைவாக, மிகுதியாக, தாராளமாக, பெருமளவில், பெரும்பான்மையாக, சிறுபான்மையாக, திரளாக என்பன போன்று வரும்.

மக்கள் திரளாக வந்திருந்தார்கள், நீங்கள் குறைவாகச் சாப்பிடுவது நல்லது, அவர் பணத்தை நிறையச் செலவு செய்கிறார்.

வினையடைகள் அடுக்கி வருதல்

பெயரடைகள் போல் வினையடைகளும் அடுக்கி வருவதுண்டு. உதாரணமாக, சின்னச்சின்னதாக, பெரிதுபெரிதாக, நீளம்நீளமாக, அழகுஅழகாக, வண்ணவண்ணமாக என்பன போன்று வரும்.

பூக்கள் அழகழகாகப் பூத்துள்ளன, வீடுகள் வண்ணவண்ணமாகக் காட்சியளிக்கின்றன என்பது போன்று தொடர்களில் அமைந்து வரும். அடுக்கிவரும் சில வினையடைகள் மிகைப்பொருளைத் தருகின்றன.

எ.கா. சின்னஞ்சிறியதாக, செக்கச்சிவந்து

வினையடையும் வினையெச்சமும்

“ஒரு வினைச்சொல்லைச் சிறப்பித்து வரக்கூடிய சொற்களை வினையடைகள் (யுனஎநசடிள) எனலாம்;. இவற்றை வினையெச்சம் என்று அழைக்காததற்குக் காரணம் உண்டு. தமிழிலக்கண நூலார் வினையெச்சம் என்றழைப்பது வினையடைகளில் ஒரு வகையேயாகும்” (கு.பரமசிவம், இக்காலத் தமிழ் மரபு, ப.243) என இக்காலத் தமிழ் மரபு என்னும் பனுவல் குறிப்பிடுகின்றது. காலத்தைக் காட்டுவனவாகவும், திணை, பால், எண், இடம் உணர்த்தாதவையாகவும் வருபவையே வினையெச்சங்கள் என்னும் கருத்தில்,

“தொழிலுங் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை

ஒழிய நிற்பது வினையெச் சம்மே” (நன்.(காண்), சொல். நூ.எ.342) என்று நன்னூலார் கூறியுள்ளார். அவரே அடுத்த நூற்பாவில் வினையெச்ச வகைகளைப் பற்றியும் விகுதிகளைக் கொண்டும் கூறியுள்ளார். அதனை,

“செய்த செய்பு செய்யாச் செய்யூச்

செய்தெனச் செயச்செயின் செய்யிய செய்யியர்

வான்பான் பாக்கின வினையெச் சம்பிற

ஐந்தொன் றாறுமுகக் காலமு முறைதரும்” (மேலது, நூ.எ.343) என்னும் நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம். செய்து, செய்பு, செய்யா, செய்யூ, செய்தென, செய்ய, செய்யின், செய்யிய, செய்யியர் என்னும் ஒன்பது வாய்பாடுகளையும் வான், பான், பாக்கு என்னும் மூன்று விகுதிகளையும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்காலத்தமிழில் வழங்கும் வினையடைகளையெல்லாம் இப்பன்னிரண்டிற்குள் அடக்க முடியுமா என்பது ஐயமே. செய்து, செய்ய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சங்கள் மட்டுமே இக்காலத்தில் வழங்குகின்றன.

“நிபந்தனைப் பொருளில் வருகிற செய்தால் வடிவத்தைச் செய்யின் என்பதில் அடக்கினால் மூன்று வாய்பாடுகள் வழக்கிலுள்ளன எனலாம். -வான், -பான், -ப்பான் ஆகிய மூன்றும் ஒரே விகுதியின் மாற்றுருபுகளாகவே கொள்ளத்தக்கன. இவற்றில் -வான் மெல்வினைகளோடும், -பான் நடுவினைகளோடும், -ப்பான் வல்வினைகளோடும் வருகின்றன. இவ்விகுதி ஒரே ஒரு வாக்கிய அமைப்பில் மட்டுமே வருகிறது.

எ.கா. இதை அவரிடம் சொல்வானேன்?, மூக்குப் பிடிக்கத் தின்பானேன்?, நாயை அடிப்பானேன்? இவ்வாறு, நன்னூலார் கூறியவற்றுள் நான்குவகைகளே இக்காலத்தில் வழங்குகின்றன. ஆனால், இக்கால வினையடைகளையெல்லாம் இந்த நான்கினுள் அடக்க முடியாது” (இக்காலத் தமிழ் மரபு, ப.244) என்பார் கு.பரமசிவம். வினையடைகளில் ஒருவகை, பெயர்ச்சொற்களோடு -ஆய் என்னும் விகுதியைச் சேர்ப்பதனால் பிறக்கிறது. ஆய் என்பது சொல்லளவில் ஆகி என்பதன் திரிபு. ‘ஆய்’ என்பதைச் செய்தெனெச்சம் என்று சொல்லலாம்.

முடிவுரை

அடையினுள் பெயரடை, வினையடை என்ற பகுப்பு முதன்மையானது. பெயரடையினுள் அதன் பண்புகளும் பெயரடைகளின் வகைப்பாடும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதனோடு பெயரடையும் பெயரெச்சமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்ப் பெயரடைகளோடு பிறமொழி பெயரடைகளும் ஒப்புமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. வினையடையினுள் அதன் வகையும், வினையடையும் வினையெச்சமும் குறித்து இக்கட்டுரையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அகத்தியலிங்கம் முனைவர். ச, தமிழ்மொழி அமைப்பியல், மெய்யப்பன் தமிழாய்வகம், சிதம்பரம் - 608 001, 2002
2. பரமசிவம் கு., இக்காலத் தமிழ் மரபு, அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621 310, 2011
3. புலியூர்க்கேசிகன்(பதி), நன்னூல் - சொல்லதிகாரம்(காண்டிகையுரை), சாரதா பதிப்பகம், சென்னை – 600 018, 2010.
4. நுஃமான் எம்.ஏ, அடிப்படைத் தமிழ் இலக்கணம், அடையாளம் வெளியீடு, திருச்சி – 621 310, 1999

Reference Books

1. Agathiyalingam Dr.S, Tamilmozhi Amaipiyal, Meiyappan Tamizhaivagam, Chithambaram-608 001, 2002
2. Paramasivam K, Ikkala Tamil Marabu, Adaiyalam Veliyeedu, Trichy – 621 310, 2011
3. Puliyurkesikan(Eds), Nanool – Solathikaaram(Kaandikaiyurai), Saradha Publication, Chennai – 600 017, 2010
4. M.A.Nuhman, Adipadai Tamizh Ilakkanam, Adaiyalam Veliyeedu, Trichy – 621 310, 1999

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பிரேம் குமார். ரா “ தமிழ் இலக்கணங்களில் அடைகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 3, இதழ் 1, சனவரி 2023, பக். 1-11

Cite this Article in English

Prem Kumar R “ Parts of Speech in Tamil Grammars” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.3 Issue 1, January 2023, pp. 1-11